

Овако је то било

Напокон је и ова књига написана, и то баш за разиграну децу, маштовиту и духовиту. Наравно ни други не могу одолети оваквим кратким и шаљивим причама.

Ипак није ово обична књига. Писац је у свим тим причама главни лик као једно непослушно дете које решава неке загонетке на путу до своје маште. Тако и треба да буде. Сва деца треба да нађу пут до своје маште какав год да је. Добро је што он није остао заглављен у причи, па онда не би могао да настави да пише приче као што је „Бекство“ и шири дечју машту. Баш зато је написана „Прича без иког свог“. Десило се и оно што је типично код деце, да се бар једном посвађају, као у овом случају књига и писац, што је у дечјем свету сасвим нормално. Кад су се помирили могла је књига лепо да се заврши. Добро је што није написана још једна прича да се не би опет посвађали.

Ова књига ми се јако допала поготово зато што је тако шаљива. Свима бих препоручила ову дивну књигу а сад полако морам и ја да завршим.

Софија Бјелобаба IV-1

ОШ „Исидора Секулић“